

Oksford Akademiyasının professoru olan azərbaycanlı xanım

Eşidəndə ki, "Milan" Hospitalın yaradıcıları, tanınmış iş adamı, Xurşud Banu Natəvan adına mükafatın laureati, maraqlı şeirlərin, bayatıların, "Nəbi və Həcər dastanı" poemasının və nəşr əsərlərinin müəllifi Xuraman xanım İsmayıllı qızı Muradova dünyadanın ən aparıcı akademiyalarından biri olan Oksford Akademiyasının professoru seçilib, çox sevindim. Axi, Xuraman xanım başda olmaqla "Milan" Hospitalı günü-gündən inkişaf edərək, artıq dünya səviyyəsində öz sözünün deyir, haqlı olaraq bu fəxri ada layiqdir. Səkkiz aydan çox bir müddədə tanıdırıım və gördüyü müraciət işlə insanların qəlbində özünə əzəmetli heykəl ucaltmış Xuraman xanım və onun rəhbərlik etdiyi "Milan" Hospitalın kollektivi haqqında çoxlu məqalə, portret yazıları yazmışam. Hamısı da maraqla qarşılıqlı. Xuraman xanım və "Milan" Hospitalın peşəkar həkimləri haqqında xəstələrin necə məhribarlıqla, ürək dolusu danışdıqlarının və az bir vaxtda sağdıqlarının şəxsən şahidi olmuşam. Bir daha təkrar etmek isteyirəm ki, həqiqətən də Xuraman Muradovaya təqdim olunan bu dünya səviyyəli fəxri ad şəxsən halalıdır. On beş ildən çox bir müddədə xalqımızın sağlamlığı keşiyində layiqince dayandığının, Vətən mühəribəsində yaralanan qazilərimizə, canlarından keçən şəhidlərin ailələrinə, valideynlərinə təmənnasız xidmetinin layiqli mükafatıdır. Həmçinin Xuraman xanım "Milan" Hospitalı artıq dünya səviyyəsində yetərincə tanıdır.

Bununla əlaqədər "Milan" Hospitala getdim. Xuraman xanımı və bütün kollektivi təbrik eedim. Gördüm ki, böyük bayram əhval-ruhiyyəsindədirler. Fürsətdən istifadə edib Xuraman xanıma belə bir sual verdim:

- Siz həm də Vətən mühəribəmizin gedişatını və qələbəsini dünya miqyasına imkanınız daxilində təqdim etmisiniz?

- Vətən mühəribəsi dövründə xalqımız bir yumruq kimi Ali Baş Komandanımızın etrafında sıx birləşdi. Doğrudan da hamı qələbe üçün öz bacarığını əsirgəmədi. Belə rəvayət var: Bir yer yanır. Görürər ki, bir sərçə ağızında su getirib, həmin yanan yerə töküür. Soruşurlar ki, "ay sərçə, sənin bir damla suyunla məgər yanan yer sönecek?" Sərçə cavab verir ki, "Allah ən azından mövqeyimi görsün ki, mən də bu yanığının sönməyinin terəfdariyam". Beləliklə, biz müasir silahlarımızla, güclü ordumuzla və en əsası isə ağılli, uzaqqorən siyaseti, böyük bacarığı olan Ali Baş Komandanımızla 44 günün tamamında erməniləri təslim aktına qol çekməyə məcbur etdik. Bu qələbəmizə Vinçenzo Kastiqliola da çox sevindi və bizim şücaətimizi daha çox təbliğ etməye başladı.

- Bilirik ki, Vətən mühəribəsi dövründə sizin həkimlər də böyük fədakarlıq göstəriblər.

- Bəli, elədir. Bizim neyrocərrahımız, travmatoloqumuz, anestezioloqumuz, LOR həkimimiz və bütövlükde "Milan" Hospitalın işçiləri əllərindən gələn köməklilikləri edirdilər. Həm ön, həm də arxa cəbhədə. Həmin vaxtı bizə orduda "döyüşən Hospital" deyirdilər. Biz bütün yaralı əsgərlərə bütün yardımçıları edirdik. Vinçenzo Kastiqliola da bütün bunları izleyir və həkimlərimizin fədakarlığını yüksək qiymətləndirirdi. Mən ona qan içində olan, ağlayan həmvətənlərimizin şəkillərini göndərirdim ki, erməni vəhşiliklə-

rini bir daha görsün. O, mənim vətənpərvəliyimə heyran olduğunu deyirdi. Bu insan mühəribənin həyecanlarını mənmlə birgə yaşayırı. İstəyirdim ki, o, bütün baş verənləri dünyaya çatdırınsın. Bilirsınız ki, erməni lobbisi dünyada çox güclüdür. Onlar çayır kötüyü kimi dünyaya yayılıblar. Özlərinin

Xuraman Muradova: "Sizə səmimi deyim ki, 44 günlük mühəribədə mən elə bil ömrümün 44 ilini yaşadım. Ona görə də bizim hər birimiz öz işimizlə Ali Baş Komandanımızın və Vətənimizin əsgəriyik"

haqlı olduqlarını bəyan edirlər. Onlardan hə namərdlik gözləmək olar. Bilirsiniz ki, ilan bal da yalasa, bal da yesə, yenə də ağızdan zəher tökeçək. Erməni topulumu da ilan kimidir. Onlar biz bal da versək, onlar bize qarşı ağızlarından yalnız zəher tökeçəklər. Onlar doğulan uşaqlarını ilk yaşlarından türkün onlara düşmən olduğu tərbiyəsi ilə böyüdürlər. Ona görə də biz hər sahədə güclü olmalıdır. Bir-birimizə paxilliq ələməməliyik. Hər zaman inkişafda olmalıdır. Əgər iqtisadiyyatımız güclü olmasayı, biz müasir silahları, PUA-ları necə ala bilərdik? Bax, mən də istəyirdim ki, dünya şöhrəti bu alım bizim haqq səsimizi hər yerə yaysın, müqəddəs iş uğrunda vuruşduğumuza hamını inandırsın. Burada mən bir məsələni də vurğuluyam ki, biz 2019-cu ilin sentyabr ayında Praqada olan vaxtı tədbir keçirilən binada 56 ölkənin bayrağını asmışılar, amma bizim bayrağımız yox idi. Mən tələb elədim ki, bizim bayrağımızı da oradan assınlar. Əgər asmasalar biz bu tədbirde iştirak etməyəcəyik. Onlar Azərbaycanın Çexiyadakı Səfirliyindən bizim üçrəngli bayrağımızı getirib orada asandan və himnimizi səsləndirəndən sonra biz həmin tədbirə qatıldık. Elə həmin vaxtdan Vinçenzo Kastiqliolanın bize çox yaxşı, isti münasibəti yaranmışdı. O, bizim bu vətənpərvərliyimizi yüksək qiymətləndirirdi.

- Bəs necə oldu ki, sizə Oksford Akademiyasının fəxri professor adı verildi?

Amma size bir həqiqəti deyim ki, mənim üçün bu mühəribə dövründə və mühəribədən sonra şəhidlərimizin ailələrinə, valideynlərə, qazilərimizə göstərdiyimiz tibbi xidmətdən böyük mükafat yoxdur. Burada onların heç birinə "yox" sözü deyilmir. Onlara elədiyimiz xidmət mükafatının yanında, Avropanın, dünyadanın mükafatları mənimcün ikinci dərəcəli mükafatdır. Biz sahibkarlara ölkə başçımız əlindən gələn şəraitini yaradıb və lazımlı olan kimi işləyirik. Xalqımıza kömək eləmək, yardım göstərmək hər birimizin vətəndaşlıq və müqəddəs borcudur.

Mənim Oksford Akademiyasının professoru olmağında həkim Səriyyə xanım Hüseynovanın da xidmətləri əvəzsizdir. Çünkü "Milan" Hospitalla bağlı maraqlı məlumatları həmin assosiasiyyaya tez-tez məhz o gönderir. O da bu assosiasiyanın üzvüdür.

- Deməli, bu mükafat və fəxri ad həm də sizin 44 günlük Vətən mühəribəsində göstərdiyiniz böyük fədakarlığınızla verilən bir qiymətdir.

- Bəli, elədir. Mən mühəribə dövründə demək olar ki, hər gün qurbanlar kəsib əsgər ailələrinə göndərirdim. Dağlara duman gələndə, havalar pis olanda Alılla ya varırdım ki, əsgərlərimizə köməklik etsin. Orada yaxşı hava olsun ki, əsgərlərimiz vuruşa bilsinlər. Əli xınalı əsgərlərimiz, igid oğullarımız ermənilərə əsir düşməsin. Mühəribə dövründə yaralı əsgərləri özel klinikalara vermirdilər. Onlar dövlət xəstəxanalarında müalicə olundular. Amma buna baxmayaraq biz də həmin dövlət xəstəxanalarına lazım olan qədər dərmanlar, çeliklər, əlli arabaları verirdik və ümumiyyətə elimizdən ne gəlirsə köməkliliklər edirdik. İnanın.

Size səmimi deyim ki, 44 günlük Vətən mühəribəsində mən elə bil ömrümün 44 ilini yaşadım. İndi biz xarici ölkələrə gedəndə başımızı dik qaldırıb gəzirkir və bu hərəkətimizlə hamiya deyirik ki, qalib ölkənin vətəndaşlığınıq. Biz Qarabağın fatehi cənab İlham Əliyevlə qurur duyuruq. Ordumuzun məqrur, qeyrətli oğulları ile fəxr edirik. Biz iş adamları da xalqımız üçün, Vətənimiz üçün əlimizdən gələni etməyə çalışmışıq. Bu gün dünyada tanınan çoxlu imkanlı azərbaycanlı var. Onlar da xalqımız üçün əllərindən gələni etsələr, məqrur, igid, qururlu xalq olduğumuz dünyaya bəyan olunar. Çox şükür ki, ölkəmizə cənab İlham Əliyev kimi güclü bir lider rəhbərlik edir. Ona bütün işlərində kömək edən Mehriban xanım Əliyeva kimi qocaq, ağılli Birinci vitse-prezidentimiz var. Onların diqqət və qayğısı sayəsində səhiyyəmiz da-ha da inkişaf edir. Bax, ona görə də "Milan" Hospitalda "yox" sözü yoxdur. Hər birimiz sənətindən, işindən asılı olmayaraq Vətənə əsgər olmalıdır. Çalışmaliyiq ki, ələ etdiyimiz qələbəmizlə kifayətlənməyib, Qarabağımızı möhkəm qoruyub, üçrəngli bayrağımızı tezliklə Xankəndinə, Xocalıya, Xocavəndə, Ağdəreyə, Əsgəranə da sancaq!

**Ağalar İDRİSOĞLU,
Əməkdar incəsənət xadimi**